

TOMÁŠEK

Zpravodaj farního společenství při kostele
Zvěstování Panny Marie a sv. Tomáše

Motto:

Syna prvorozeného,
Pánně od Boha daného,
velebme vždy s potěšením
i mnohým dobrořečením.
On je všech prvorozených
Král, Kněz Božích vyvolených
a první mezi bratřími,
těla jeho účastnými.
On zde na zemi přebývá
vtěch, které mu Otec dává,
ti jsou chrám Boha živého,
posvěcený Duchem jeho.

(Hymnus z církevních modliteb na slavnost
Uvedení Pánně do chrámu)

ÚVODNÍ SLOVO

Všechny čtenáře i nečtenáře (děti) chci pozdravit v dalším čísle časopisu našeho farního společenství.

Doba vánoční je za námi; utekla velmi rychle, přesto ji chci ještě zachytit alespoň v letmém ohlédnutí. Chci poděkovat všem, kteří jste se podíleli na přípravě liturgického prostoru v kostele, ať už úklidem, výzdobou a přípravou jesliček či vytvořením sváteční atmosféry zpěvem, společným slavením a rozdělením se o vánoční dobroty i čas s nemocnými. Někteří z vás věnovali obě sváteční odpoledne v kostele u jesliček návštěvám, dětem i rodičům, zpívali s nimi koledy a potěšili je dárky. V skrytu setřená slza některých návštěvníků svědčila o tom, že plamínek dobra v srdcích mnoha lidí přece jen ještě nevyhasl a my jsme ho nesfoukli.

A teď ještě několik pohledů do blízké budoucnosti. Po několika dnech liturgického

mezidobí začne 16. února Popeleční středou, dnem postu a popelce, postní doba.

Předtím ještě, první sobotu v měsíci únoru, budeme věnovat modlitbám a skutkům na úmysl související s přípravou na výročí záchrany města Brna, které bylo dosaženo také díky účinku modliteb k Matce Boží a důvěry v její pomoc. Ta se potvrdila 15. 8. 1645, v den jejího svátku, kdy se začalo jednat o příměří. Událost to byla tak významná, že mimo jiné napomohla obyvatelům brněnské obce obnovit novým způsobem svoji pospolitost na základě "vyššího principu".

Je to právě ochota a schopnost vytvářet rodinné soužití na principu vzájemného přijetí a přítomnosti živé Boží lásky, které jsou našim velmi cenným dědictvím po předcích a které máme pořád ještě v krvi. Mysleme proto (nejen první sobotu) na společný úmysl, abychom dokázali znovuobjevit a znovupočopit smysl a krásu rodinného pospolitého života.

A z těch ryze praktických záležitostí, které nás letos čekají, je to zejména generální oprava střechy kostela. V únoru proběhne výběrové řízení stavební firmy, aby, pokud dá Pán, mohly práce po velikonocích začít. Pomalu začínáme sbírat potřebné peníze (číslo našeho účtu u České spořitelny je 221 89 52 - 628 / 0800). I za tuto velkorysost vám všem patří velký dík.

Všem rodinám ze srdce přeju, aby následující dny i začátek postní doby byly mocným impulsem pro objevování věčných hodnot rodinného života; všem osamělým přeju, aby zakusili pozornost druhých, znamená to lásky Boží; a nám všem, abychom trpělivě pracovali na vytváření našeho farního společenství jako rodiny církve.

Žehná vám Otec Jiří a vaši kněží.

NEDĚLE - DEN PÁNĚ

Dějiny slavení neděle začínají zmrtvých-

vstáním Páně. To je ten "první den v týdnu" (srov. Mt 28,1 Mk 16,9 Lk 24,1 Jan 20,1), kdy za svítání Pán vstal z mrtvých a ukázal se ženám, Petrovi a emauzským učedníkům.

Křesťanská oslava neděle začala týden po vzkříšení Páně, kdy se vzkříšený Ježíš opět zjevuje apoštolům, mezi kterými byl tentokrát také Tomáš, jak to ukazuje obraz nad svatostánkem v našem kostele. Takto se potom neděle slavila již od dob prvních křesťanů, kteří se shromažďovali první den po sobotě (1 Kor 16,2) k lámání chleba (Sk 20,7), tedy ke křesťanské eucharistické bohoslužbě. V prvních křesťanských dobách nebyla neděle dnem pracovního klidu a křesťané jako nejchudší část společnosti mohli slavit bohoslužbu jenom večer nebo ráno. (Konstantin Veliký nařídil nedělní pracovní klid až 7. 3. 321). Na konci 1. století se nedělní bohoslužba slavila za svítání se symbolikou

Krista jako vycházejícího slunce nové naděje. Tato naděje byla pro první křesťany taková, že si nedovedli představit den Páně bez bohoslužby a shromažďovali se k nim, i když jim hrozilo nebezpečí pronásledování: "Nemůžeme žít bez slavení dne Páně" (z výpovědi tuniských mučedníků v roce 304).

Při slavení nedělní bohoslužby se spojujeme s Kristem a jeho církví, plníme příkaz Páně: to činite na mou památku, a uplatňujeme své všeobecné kněžství.

Modlitba: Pane, dej nám na přímluvu Panny Marie a sv. Tomáše touhu po účasti na slavení dne Páně s eucharistickým Kristem.

Z DĚJIN NAŠEHO KOSTELA

Na tomto místě bude vycházet na pokračování historie našeho kostela. Chtěli bychom, aby to bylo svědectví o Božím působení v zástupech farníků, s nimiž tvoříme skrze církev jedno společenství.

Kostel sv. Tomáše a Zvěstování Panny Marie byl založen 22. února 1350, tedy v roce, kdy si Lucemburkové zvolili Brno za sídelní město moravských knížat. Chrám založili s úmyslem vybudovat pohřebiště moravských knížat (=markrabat). Tímto posláním je tento chrám jedinečný na Moravě a svým způsobem analogický s postavením katedrály sv. Víta v Praze, kde Karel

IV., bratr zakladatele sv. Tomáše, Jana Jindřicha, pojal stejný úmysl, a to, že se sv. Vít stane pohřebištěm českých králů.

Samozřejmě, že bratři měli velmi podobné koncepce, a tak to, co zamýšlel Karel IV. v Praze, chtěl jeho bratr Jan Jindřich uskutečnit v ohrazenější, ale stylově podobné formě zde na Moravě. Záměr byl tedy vznešený.

Stavba a údržba kostela byla svěřena augustiniánům od sv. Tomáše v Praze, což bylo významné kulturní a duchovní středisko. K této volbě došlo po dohodě s Karlem IV. a o založení kláštera bylo rozhodnuto sv. Otcem v Římě.

Klášteř dostal mnohá beneficia (majetek, který zajišťoval trvalý příjem, např.: pole, lesy), bez nichž by nebyla jeho existence možná a také povolena. Toto je aktuální i z hlediska dnešního sporu o navrácení majetku církvím. Klášteř vlastnil Tomášský dvůr, který se nalézal naproti staré právnické fakultě.

Za šest roků po schválení zakládací listiny, tedy roku 1356, byl postaven presbytář ve stejném rozsahu jako je dnes, tzn. k hlavnímu oltáři. Souběžně s tím se budoval i klášteř.

Kostel vysvětil Jan Očko z Vlašimi, tehdejší olomoucký biskup, později arcibiskup pražský.

Pokračování příště.

ZPRÁVY Z FARNÍ CHARITY

Bratři a sestry,

v minulém čísle farního zpravodaje jsme vás informovali o organizační struktuře České katolické charity a o vzniku a činnosti farní charity u sv. Tomáše. Poněvadž bývá zvykem na přelomu let hodnotit a bilancovat, chtěli bychom vás tentokrát o některých akcích z loňského roku informovat podrobněji a především poděkovat všem, kdo se svým přispěním podíleli na jejich zajišťování.

V září 1993 proběhla akce výpomoci pro novorozence v Bosně a Hercegovině. Kromě oblečení a plenek bylo v naší farnosti vybráno a odevzdáno 8 000,- Kč na nákup Sunaru a jiných potřeb.

V době od 17. 10. do 25. 11. 1993 bylo v šesti

rodinách naší a ve dvou rodinách sousední svatojakubské farnosti ubytováno 13 dětí z Ukrajiny s vychovatelkou. Především je třeba poděkovat všem rodinám, u nichž děti 6 týdnů bydlely. Dále bylo třeba doplnit jejich zcela nedostatečné obutí a oblečení, obstarávat pro ně svačiny a teplé nápoje, organizovat různé výlety a exkurse a při nich děti doprovázet, hradit vstupné, pomoci jim při nákupu suvenýrů a dárků pro rodiče a sourozence a samozřejmě jim pro tento účel poskytnout přiměřené kapesné. To vše jsme mohli ve spolupráci s charitou od sv. Jakuba zvládnout díky obětavosti některých dalších rodin a jednotlivců, díky štědrosti vás všech (farnost sv. Tomáše přispěla na pobyt ukrajinských dětí v Brně částkou 17 300,- Kč) a i díky externím organizacím a sponzorům, kteří se ochotně přihlásili. Za všechny jmenujme Obchodní akademii Brno, Pivovary a sodovkárny Brno a Klub důchodců hotelu International.

Před vánocemi byly připraveny a rozdány balíčky pro opuštěné staré lidi ve farnosti.

Kromě těchto jednorázových akcí věnuje devět dobrovolnic pravidelně svůj volný čas návštěvám starých, nemocných a opuštěných lidí tak, jak se o této potřebě dovídáme od našich duchovních nebo od pracovníků Charity Brno-město.

Věříme, že budeme i v letošním roce společně prožívat radost ze všeho dobrého, co se nám podaří vykonat. Ještě jednou všem děkujeme za dosavadní porozumění a spolupráci a na pravidelných mších svatých, obětovaných za potřeby charity (vždy večer ve čtvrtek před prvním pátkem), a na našich schůzkách se budeme modlit za všechny, kdo se jakýmkoliv způsobem podílejí na naší práci nebo ji finančně či materiálně podporují.

ČTVRTÝ ROK OBDNOVENÉHO ARCIBISKUPSKÉHO KNĚŽSKÉHO SEMINÁŘE V OLOMOUCI

Vracíme se ještě k článku v nultém čísle našeho zpravodaje doplňkem o všech možnostech studia bohosloví na Cyrilometodějské bohoslovecké fakultě (CMBF) v Olomouci:

1. denní studium (5 let), určené především ke studiu pro kněžskou službu, mohou se ho ale účastnit i laici (muži i ženy), kteří ale nejsou duchovně formováni v kněžském semináři.

2. dálkové studium (5 let), určené zejména pro budoucí katechety (muže i ženy). Toto studium je určeno také pro muže, kteří se připravují na trvalé jáhenství a pravidelně dojíždějí na duchovní formace do kněžského semináře. Přednášky jsou vždy každou druhou sobotu, formace kandidátů na trvalé jáhenství je předchozí pátek večer a v sobotu ráno. V současné době je ve 4. ročníku tohoto studia asi 110 studentů (mužů i žen, jedna žena je z naší farnosti), z toho se na jáhenskou službu, která je pouze pro muže od 35 let, připravuje 35 mužů z olomoucké a 10 mužů z brněnské diecéze (jeden z naší farnosti). Obdobné počty jsou i v ostatních nižších ročnících.

3. denní studium učitelského směru, kombinace náboženství - český jazyk (v letošním prvním ročníku je 9 studentů), mateřská fakulta je CMBF, češtinu studují na Pedagogické fakultě PU v Olomouci.

Na všechny tyto druhy studia je možno se přihlásit do konce února 1994, k tiskopisu přihlášky je nutno přiložit:

- křestní list (kopie) nebo potvrzení o křtu
- potvrzení o biřmování
- doporučení duchovního správce
- maturitní vysvědčení (ověřená kopie)
- životopis

Pro přijetí na kněžská studia je nutno se přihlásit do kněžského semináře prostřednictvím duchovního správce.

Uchazeči o studium budou pozváni k přijímacím testům.

Opět přijměte srdečné pozdravy z olomouckého semináře. Jelikož nyní máme, stejně jako ostatní vysokoškoláci, zkouškové období, je zde v seminární budově o poznání tišeji. A myslím si, že právě v této době je vhodné vás seznámit, jakým to vlastně způsobem se budoucí kněží vzdělávají.

Všichni bohoslovci jsou posluchači 5-ti letého denního studia na Cyrilometodějské teologické fakultě, která je součástí university Palackého v Olomouci. Současným děkanem teologické fakulty je Doc. ThDr. Ladislav Tichý.

Systém studia je rozvržen tak, že v prvních dvou ročnících se klade důraz na filosofii a na jazyky (latina, řečtina, hebrejščina a jeden současný světový jazyk). Také jsou zde posluchači připravováni na pozdější studium teologie a Písma svatého. Od třetího ročníku se pak postupně začínají studovat jednotlivé teologické disciplíny, jako dogmatická teologie, morálka, patrologie, exegeze (výklad) knih Starého a Nového Zákona. A konečně ve 4. a 5. ročníku doplňují tyto teologické disciplíny předměty zaměřené na konkrétní přípravu na kněžské poslání - církevní právo, pastorální teologie, pedagogika, katechetika, psychologie, pastorální medicína, rétorika, liturgika, církevní zpěv ... Celé studium je ukončené státní zkouškou z hlavních disciplín a absolventi přijímají titul magister (Mgr.).

Na závěr, když jsme vám alespoň zhruba nastínili obsah našich studií, bychom vás všechny chtěli požádat o vaši modlitbu za nás všechny, kteří se zde v Olomouci připravujeme na kněžství, a to zvláště v těchto dnech zkouškového období.

Za všechny bohoslovce od sv. Tomáše děkuje a srdečně zdraví

Petr Holý

Modlitba:

Pane Ježíši, příteli kněží, posilej jim sedmero darů Ducha Svatého, aby byli všechno všem v životě a ve smrti. Uděl jim trpělivost s maličkými, soucit s nemocnými, lásku k chudým. Kam se ubírají, tam je provázej svým požehnáním. Komu žehnají, ten buď i Tebou, Bože, požehnán.

ÚVEDENÍ PÁNĚ DO CHRÁMU - HROMNICE

Ve středu 2. února slavíme Uvedení Páně do chrámu, lidově zvané "Hromnice".

Je to slavnost světla. V Jeruzalémě se tento svátek slavil již v 5. století, v Římě od 7. století pod názvem Setkání. Od 10. století je označován v liturgii na Západě jako Očišťování Panny Marie, podle připomínky, že Panna Maria podle starozákonního předpisu přišla do jeruzalémského chrámu přinést obět': pár hrdliček nebo holoubat. V dnešní době název "svátek Uvedení Páně" do chrámu znovu připomíná, že je to především svátek Páně. Tuto skutečnost si církev připomíná každý

den při večerní modlitbě, kdy oslavuje Krista - světlo národů a slávu Izraele. Jako nový Izrael je míněna Církev. Při rozžihání svíce chceme ukázat, na Boží světlo - Krista, který zahání temnoty a všechno osvěcuje. A jako Panna Maria nesla v jeruzalémském chrámě Krista - pravé světlo, tak i my neseme Kristovo světlo našim bližním.

ŘÁDKY NEMOCNÝM

Když se podíváme kolem sebe, uvidíme velké množství lidí, kteří trpí, a to jak tělesně, tak i duševně. Žádný člověk není bez bolesti. Někdy je jí víc, jindy méně, ale vždycky je určité množství přidáno do každé chvíle lidského života.

Někdy však na nás bolest doléhá velmi silně a dlouho, a člověk tím bývá unaven a vyčerpan. V té chvíli ho mohou napadat myšlenky, které se ptají po smyslu utrpení. Když bude na tyto problémy hledat odpověď ve filosofických systémech, když bude před těmito otázkami utíkat a bude se snažit na ně zapomenout, nenajde uspokojivou odpověď, ani tyto otázky ve své duši neumlčí. Když bude hledat pochopení u jiných lidí, a to třeba velmi blízkých, tak většinou nenajde nikoho, kdo by byl ochoten s ním sdílet jeho bolest, protože každý je zaměřen hlavně na svoji osobu a na svoje problémy. Spíš se dožije zklamání od těch, na které spoléhal a kterým věřil.

V takových chvílích máme možnost obrátit se s vírou k Bohu, svěřit se mu, věřit v jeho nekonečnou lásku k nám, věřit, že on jistě ví, proč trpíme a proč je náš kříž tak těžký. Kdybychom se snažili najít řešení lidskými silami a schopnostmi, neuspějeme, protože se budeme na všechno dívat stále jen z určitého pohledu a nikdy nebudeme znát všechno, co je třeba, abychom pochopili svůj kříž dokonale.

Tehdy si můžeme připomenout slova sv. apoštola Pavla z druhého listu Timotheovi, kde říká: "Všichni mne opustili, Pán však stál při mně a dal mi sílu." Když si tato slova promyslíme a vzpomeneme si na svůj dosavadní život, budeme souhlasit se sv. Pavlem, protože si uvědomíme, že i v životě každého z nás působil Bůh svou prozřetelností a pomáhal nám, když jsme jeho pomoc potřebovali. Když nám tolikrát pomohl v minulosti, pomůže nám i dnes, i když je naše situace opravdu těžká.

Když jsme vystaveni jakémukoliv utrpení, vždycky musíme využít všechny možnosti, které nám současná doba dává, abychom se utrpení zbavili. Když však vyčerpáme všechno, svěříme se zcela do Boží ochrany a jistě nebudeme zklamáni ve své důvěře.

Páter Josef Šik

KOMUNITA EMMANUEL

K 8. prosinci 1992 podepsal kardinál Pironio - prezident pontifikální rady pro laiky spolu s Msgr. Paulem Cordesem jeho zástupcem statuta komunity Emmanuel a postavil tak celou komunitu pod pontifikální právo. Co to znamená?

Ted', když byla statuta schválena v Římě, je jejich platnost uznána pro celou katolickou církev kdekoliv na světě. To je událost, která je vždy vytouženým okamžikem v dějinách všech řádů, kongregací či institutů. Dochází k ní teprve tehdy, když se spiritualita společenství a jeho služba v církvi osvědčí ve více diecézích.

Je to ovšem událost významná také pro celou obnovu a svým způsobem i pro církev samu. Církev tímto dekretem přijala poprvé ve své historii koncepci společného života všech stavů věřících a přiblížila se tak v praxi ke spiritualitě prvotní církve, jejíž život si II. vatikánský koncil vzal za vzor při obnově dnešní církve:

"Všichni, kteří uvěřili, byli spolu a měli všechno společné" (Sk 2,44).

V takovém společenství má vyniknout celá šíře bohatství Božích darů a charismat, nedochází k podceňování či přeceňování žádného ze stavů, nebo k jejich izolaci.

Je pochopitelné, že pro komunitu Emmanuel jde o událost z nejvýznamnějších.

Máme však zato, že důvod k radosti má celé dílo obnovy, zvláště komunity podobného typu. Všechny uzrály jako ovoce nového vanutí téhož Ducha. A tímto dekretem se nepochybně také jim usnadní cesta k uznání.

Komunita Emmanuel tím ovšem přijala novou odpovědnost: zvěstovat světu "Boha s lidmi", který nepřišel soudit, ale spasit a dále, aby společenství přispívalo ke stále většímu vkořenění katolické charismatické obnovy do společenství církve.

NAŠIM NEJMENŠÍM - KDO JE NEJSILNĚJŠÍ

"Je dobré mít silné přátele," řekla si kočka. "Lev je ze všech nejsilnější, musím se s ním setkat." Setkala se se lvem a stali se přáteli. Mnoho a mnoho dní se toulali spolu Afrikou, až potkali slona. Slon zatroubil, lev se polekal a dal se na útěk. "Ach, slon je silnější než lev," řekla si kočka, "musím se s ním spřátelit." A to také udělala. Toulali se pak Afrikou mnoho a mnoho dní. Jednoho dne uslyšeli výstřel. "To je člověk," polekal se slon a utekl.

"Ach, člověk je tedy silnější než slon," řekla si kočka, "musím se s ním spřátelit." A to také udělala. Spřátelila se s člověkem a on ji vzal do svého domu. Když došli ke dveřím, vyběhla ven žena.

"Dej mi, cos ulovil," volala, "nanos vodu, připrav dříví. A nezapomeň setřít prach z nohou, než vejdeš dovnitř!"

"Ach," řekla si kočka, "ta žena je silnější než všichni, které jsem dosud potkala. I muž s puškou se jí bojí. Musím se s ní spřátelit."

A to také udělala. Zůstala v kuchyni s ženou, protože nikoho mocnějšího nenalezla. Doprovází ženu na každém kroku - trvá to už mnoho, mnoho dní.

NAŠE BLAHOPŘÁNÍ

65 Naše dnešní blahopřání bychom chtěli adresovat knězi od sv. Tomáše, Otci Josefu Šikovi, který nedávno oslavil své 65. narozeniny. Přejeme Vám, Otče, milost a pokoj od našeho Pána, radostnou důvěru v Boží lásku, pomoc a posilu do všech dalších dnů Vašeho života a hlavně pak pevné zdraví Vašeho srdce i duše.

Děkujeme Vám, Otče, jménem všech farníků za obětavost, kterou nám denně prokazujete a za Boží slovo, kterým naplňujete naše duše i srdce.

AKTUÁLNÍ INFORMACE

1. Farnost u sv. Tomáše byla založena v roce 1784, je to tedy letos již 210 let. Na faře je dochována kronika, zachycující již ty nejstarší události. Tyto záznamy jsou nám však prakticky nepřístupné, protože jsou psány německým švabachem. Pokud by se našel někdo, kdo by mu rozuměl, bude vítán. A dále hledáme někoho, kdo by zpracoval do kroniky podklady minulých let.

2. Česká biskupská konference (ČBK) se obrací s naléhavou prosbou k lidem dobré vůle. Daňové zákony umožňují fyzickým i právnickým osobám odepsat finanční prostředky z daňového základu a darovat je, m.j. i církvi. Je to jedna z forem, jak zejména biskupům, Biskupské konferenci (ČBK) ulehčit jejich poměrně tíživou situaci. Podrobnosti, informační brožurky a tiskopisy obdržíte u duchovní správy naší farnosti. Srdečný dík za pochopení a ochotu.

3. Česká Biskupská konference připravuje vydání církevních dokumentů ve třech řadách:

1. papežské dokumenty
2. dokumenty vatikánských kongregací
3. výnosy ČBK

Půjde o sešity distribuované prostřednictvím farních úřadů. Objednáváme je také pro naše farní společenství.

4. Příprava dětí k 1. svatému přijímání: Během měsíce ledna a února mohou rodiče přihlásit své děti k přípravě na 1. sv. přijímání. Ta potrvá asi 3 měsíce, podrobnosti budou ještě oznámeny. Pokud by o tuto svátost měli zájem i starší školáci nebo dospělí, ať se také přihlásí. Příprava by se pak uskutečnila zvlášť.

5. Katechetický kurs.

Každý, kdo chce alespoň o kousek prohloubit a rozšířit svoje znalosti o všem, co souvisí s životem a apoštolátem křesťana, by neměl přehlédnout následující možnost: Katechetické centrum Biskupství brněnského organizuje další z běhů kursů pro katechety, který

se může stát jakýmsi prvním odrazovým můstkem pro každého, kdo pociťuje naléhavost hlásat dětem tohoto světa Kristovo evangelium. Důležitá je především minimální dobrá vůle. A přihláška - tiskopis k ní lze obdržet jak na biskupství, tak u duchovní správy naší farnosti. Vyplněnou a potvrzenou knězem farnosti je potřeba ji odevzdat do konce února na biskupství.

Svátost nemocných je posilou v nemoci. Lze ji udílet také společně více nemocným současně, aby vynikl také společenský ráz této slavnosti. Proto chceme uskutečnit toto společné udílení svátosti nemocných i v našem kostele pro všechny staré a vážně choré, i ty, kteří se nemohou sami pohybovat a jsou odkázány na druhé. Datum ještě oznámíme v příštím čísle, ale už teď prosíme, abyste se všichni, kteří máte v rodině, nebo i znáte takové lidi, nabídli k pomoci a na setkání všech nemocných jim umožnili se dostavit.

Biskupové našich diecézí se obracejí s prosbou k nám všem v záležitosti křesťanského tisku. Totiž abychom jej skutečně dokázali podpořit a tak pomoci jeho zkvalitnění a šíření. Naše farnost odebírá Katolický týdeník, Světlo, Anno Domini a chceme ještě objednat časopis Nezbeda.

... VYSVĚTLENÍ NA ZÁVĚR

Milý, pozorný čtenáři, i my v redakci chceme malým dílem přispět k obnově našeho kostela, tak jak bylo psáno v příloze minulého čísla. Proto jsme změnilí podtext názvu časopisu a zvýraznili jsme jeho mariánský rozměr. Asi většinou víte, že náš kostel byl původně zasvěcen Zvěstování Panny Marie a sv. Tomáši a stal se brzy známým mariánským poutním místem. Myslíme si, že obnovením této skutečnosti, alespoň v našem vědomí může vést k obnovení ducha naší farnosti.

TOMÁŠEK, Zpravodaj farního společenství u sv. Tomáše. Vychází 1x měsíčně. Redakce: Vít Janků, Jiří Palacký, Zdeněk Buršík. Kontakt: každý čtvrtek po mši sv. v Sakristii. Nevyžádané rukopisy nevracíme. Řím. - katolický farní úřad u sv. Tomáše Brno, Lidická 6.